

Når vi nu fremsætter dette lovforslag, har vi bestræbt os for at komme med noget nyt, noget der aldrig er taget stilling til af rigsdagen, ejheller af noget kirkeligt udvalg. Vi har gerne villet prøve på at fremsætte et lovforslag, der kunne samle til alle sider.“

Lovforslaget mødte ikke tilslutning hos *kirkeministeren*, der ved 1. behandling bl. a. udtalte:

„Lovforslaget savner den fornødne solide basis, man mærker ikke det pres, der skulle motivere dets fremsættelse. Hvad er det nu, man tilstræber med det forslag, som er forelagt? Det er ikke nogen åben, men en camoufleret kirkeforfatning, i hvert fald en begyndende kirkeforfatning. Man vil svare herpå, at det kun er meningen, at de pågældende råd, der foreslås indført, skal være rådgivende. Det er rigtigt, men det bliver med temmelig vidtgående beføjelser. Accepterer man disse råd, bliver en meget stærk hensyntagen til dem nødvendig. Så har man i samme øjeblik bindingen, så har man den kirkedag, den kirkeforsamling, som utvivlsomt vil få tendens til at etablere sig som en stat i staten

Hvormed motiveres nu forslaget? Det motiveres bl. a. med, at lægmandselementet skal mere med, end det har været hidtil. Det motiveres for det andet med, at en bekendelsesløs rigsdag, som det hedder, ikke skal afgøre kirkens problemer, og endelig siger man, at kirken skal have røst og mæle. Lægmandselementet er imidlertid allerede med i arbejdet, det er med, når talen er om menighedsråd, provstiuvalg, bispevalg o. s. v. Den nu foreslåede overbygning ville vel give lægmændene et lille overtal i kirkerådet, men det ligger i sagens natur — således må jeg se på det, — at det navnlig bliver to grupper, som vil få den afgørende indflydelse: gejstligheden og organisationsrepræsentanterne. Der kommer måske nok enkelte lægmænd blandt disse sidste, jeg er dog bange for, at de på afgørende vis vil være spændt inde af hensynet til organisationernes interesser og ikke mindre af de direktiver, som kommer fra organisationerne. Jeg finder ikke nogen overbevisende argumentation for den overbygning, som her foreslås. Det forekommer mig, at når man nu skyder hensynet til lægmandselementet så stærkt frem, er det noget konstrueret.“

„Det er ganske interessant,“ udtalte ministeren videre, „at skabe sig et billede af den linie, der er fulgt i de sidste hundrede år, af den linie, der aftegner sig. Der er vel næppe nogen, der vil bestride, at folkekirken er ganske anderledes rummelig nu, end den var i 1849. Den er meget mindre afhængig af staten, den er meget mere decentraliseret. Menighederne er meget mere uafhængige, i langt højere grad medbestemmende, og der er adskillige forhold, hvor menighederne er helt enebestemmende.